

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se inapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Prenumerățiune nouă

la „Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Aprilie-Iunie al anului 1887, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimt mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Martie 1887, să-și innoiască abonamentul, pentru că altfel espeditura va fi silită a sista espedarea foaiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fâșii de adresă dela abonamentul ultim.

Din cauza sântelor sêrbători ale „Învierii Domnului“ numărul procsim va apărea Joi în 9 Aprile.

Sibiu, în 3 Aprile.

Dintre toate sêrbătorile din biserica creștină nici una nu este așa de importantă, ca și ziua învierii, nici una nu se poate asemăna cu ea, în ce privește însemnătatea și mărimea ei.

Învieria Domnului rumpe puterea iadului, sdobesce porțile cele ferecate, care ținea încuiată omenirea încă dela păcatul strămoșului Adam, și deschide porțile raiului cele închise deodată cu scoaterea strămoșilor noștri din Edem. Prin învieria sa fiul lui Dumnezeu a pecetluit opera mântuirii neamului omenesc, începută cu venirea sa pe pământ.

Biserica și distinge această sêrbătoare între toate sêrbătorile domnesci. Premerge acesteia postul de 40 de zile, premerge frumoasele ceremonii din săptămâna patimilor, și urmează apoi săptămâna cea luminată, urmează zilele de veselie pentru regenerarea neamului omenesc.

Chiar și natura îmbracă altă haină spre Pasci, reinvie și ea simbolisând învieria Domnului, și cu această învieria neamului omenesc.

Bucuria este generală la această sêrbătoare, căci Pascile ne aduc ouă roșii. Un proces plăcut

se petrece în sufletul fiecărui om, plăcuta aducere aminte de copilăria, când atât de tare se bucură copilul, că poate lua pasci, și poate ciocăni cu ouă roșii.

Datori suntem și noi să pregătim pre cetitorii nostri pentru această mare serbare, datori suntem să punem la o parte lucrurile, cari ușor pot turbura bucuria, de care trebuie să fie cuprins tot sufletul creștinesc la aceasta sêrbătoare, datori suntem a tăce cel puțin, dacă lucruri de bucurie nu putem spune spre bucuria românilor în general.

Ca și când sfinții Părinți ai bisericei cu duch prorocesc ar fi prevădut cursul lucrurilor în statul nostru cu nemulțămirea generală, și cu învrășbirea de tot soiul, de ziua învierii a legat luminarea neamurilor. „Să ne luminăm cu prăsnuirea, și unul pe altul să îmbrățișăm.“

Sublima învățătură dumnezească. „Să ertăm toate pentru înviere!“

Eată biserica cea adevărată, care nu admite taliunea, eată biserica, care nu mai cere ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, eată biserica, care nu mai stă în serviciul Dumnezeului celui resbunătoriu.

Eată în cele din urmă biserica, care voesc, ca la ziua cea luminată, tot crescîmul să aibă parte de bucurie, tot omul să aibă ouă roșii, și ea ne dă și formula, prin care cu toții putem ajunge la bucurie: Să ne luminăm și să ertăm.

În adevăr la noi lucrurile așa au ajuns de departe, încât numai formula dată de biserica, formula dată în „Mărirea“ dela cântările de laudă, poate să ne impace, ca să putem simți bucuria cea adevărată, care o cere biserica.

Noi suntem învrășbiți în stat, care cu toate puterile urmărește tendențe separatistice în interesul unei singure rase. Suntem învrășbiți noi între noi în biserica, suntem învrășbiți în viața socială, învrășbiți chiar în vederile noastre politice, învrășbiți chiar în cele confesionale. Urmarea este, că am pus la o parte duchul păcii cei mai mulți, am început a ne persecuta, a ne hulii unii pre alții în cele ale noastre și în cele confesionale

Să ăicem fraților și celor ce ne uresc pe noi: „Să ertăm toate pentru înviere.“

Cu tot noianul de neađuri, sumedenia de materie de ceartă, cu toată dispozițiunea sufletească a oamenilor de a ne face viața amărită, totuși ne putem și noi bucura la ziua învierii.

Să ertăm deci toate, să le ertăm pentru înviere, să ne luminăm cu prăsnuirea, și ca frați, ca cetățeni puși de soarte pe aceste locuri, să ne îmbrățișăm, și cu inima împecată să prăsnuim învieria Domnului

Declarațiunea contelui L. Thun.

Cuvântarea contelui Thun, ținută zilele trecute în parlamentul senatului imperial din Viena, a produs mare senzațiune în publicistica dela noi — și parte și în cea din afară.

Cu deosebire s'au supărat tare, publicistii unguri, în special cei dela „Pester-Lloyd“, cari representă față cu străinătatea vederile cercurilor ungresci despre afacerile comune în monarchia noastră.

Pentru rectificarea sa vine acum fostul ministru de odinioară la despărțământul cultelor, contele Thun, și publică în clericalul „Vaterland“ din Viena o declarațiune, în care arată, că cuvântarea lui a fost rău înțeleasă, și și mai rău interpelată.

Reproducând rectificarea, de care e vorba, „Pester Lloyd“ află materie de polemie. Face adevărată descoperirea, că în declarațiunea contelui Thun este o lacună, și anume nu și-a revocat cuvintele, în ce privește provisoriatul dualismului.

De aici vin apoi ăiaristii din Budapesta, și deduc, că contele Thun ar dori un definitiv cu dictatura de sub periodul absolutistic.

Eată declarațiunea:

Contraăicerea, ce o am sulevat în casa magnaților parlamentului în 28 Faur a. c. contra espresiunei, „monarchia austro-ungară“ a aflat o aprețiere diferită în jurnalele de dincoace și dincolo de Laita, precum și în foile străine. În unele jurnale ungare ea se desfășură din ură și cu dispreț cătră mine, cari în parte sunt îndreptate asupra activității mele de odinioară ca ministru. Pozițiunea mea de atunci ca ministru de resort, în o perioadă a unei dictaturi după sguđuire, a stărilor de atunci și a baselor monarchiei îmi impune datorința de discrețiune și la această vătămăre acele însinări nu me vor seduce. Trecutul apariține istoriei; activitatea mea politică de acum are a se margini la present și la viitoriu.

Trăim într'un timp, în care se află diferență de opiniuni asupra împregiurărilor de mai înaltă însemnătate politică. Nimic nu e în astfel de casuri mai de regretat și soluțiune favorabile a cestiunilor de ceartă mai zăbovitor, ca întrebuințarea de vorbe, a căror înțeles e neesact. O astfel de vorbă e și: dualismul. În vorbirea mea n'am întrebuințat acest cuvânt, cu toate acestea mi se impută, a fi păcătuit contra dualismului, din cauză, că l'as fi numit ca un ce provisoriu.

Încă diploma din Octombore a statorit un așa numit dualism; eu totdeauna m'am arătat, ca aderent al ideilor constructive din aceea diplomă.

În legile pactului dualistic din anul 1867/8 dualismul a primit basă durabilă și a ajuns la valoare legală și practică

FOIȚA.

Mlaștina de turfă.

(Narațiune de Alecsandru L. Kielland.)*

Sus deasupra câmpiei sbura un corb bătrân și cu minte.

El mai avea cale lungă de mai multe mile în spre apus, până la malul mării, ca să desgroape o ureche de porc, grijită acolo încă în timpurile cele bune. Era acum toamna târziu și nutreț ca în palmă.

Când veđi un corb — ăice tata Brehm — trebuie să te uiți numai împregiur, ca să-l zăresci pe celalalt.

Dar acum îți puteai încorda ochii în partea, dincotro venia corbul bătrân și cu minte, — el era și remase singur. Fără nici o grijă, luneca numai dus de puternicile lui aripi negre ca cărbunele prin vędzduchul cel gros de piclă, oblu spre apus, fără de-a scoate vr'un sunet.

Și cum sbura el încet și cu cumpăt; ochii sei ageri priviau regiunea de jos, și corbul bătrân se necăjia.

* Novelist norvegian.

Vărgile acele verđi și galbine se sporeau acolo în jos din an în an; bucăți de bucăți rupiau ele din solul străvechiu; apoi se zidiră căscioare cu acoperișe de țiglă roșie; hoarne mărunte și suluri groase de fum de turfă — pretutindenea oameni și lucruri omenesci.

Își aducea bine aminte încă din anii sei de copilărie — har Domnului trecură câteva deci de ani de atunci — că era loc de ajuns pe aici pentru un corb harnic și casa lui întreagă: sol străvechiu, lung și nemărginit, iepuri tineri și paseri mărunte cu grămada, colo la malurile mării gâsci sêlbatică cu ouă mari, frumoase, — cu o vorbă, mezelicuri de toată seama, cum și poftia inima.

Ear acum sta casă lângă casă, holde galbine ca aurul și liveđi înverđite, ear hrana atât era de slabă, încât un corb cinstit trebuia să sboare miluri întregi din hatirul unui fleac de ureche de porc.

Oamenii! Da oamenii! Paserea bătrână îi cunoscea prea bine.

El crescuse între oameni și încă între unii de neamul cel mai ales. La curtea marelui proprietariu în apropierea nemijlocită a orașului și a petrecut el anii din copilărie și junie.

Dar acum de câte-ori trecea în sbor peste curțile acelea, se înalța tare sus în vędzduch, ca să nu fie cumva cunoscut. Căci dacă vedea jos în grădină o față femească, i-se părea, că este domnișoara cea

tinără cu pêrul pudrat și panclicile franțuzesci; cu toate că era fata ei căruntă și cu căița de vędvă pe cap.

Cum a dus-o el între domnii aceia aleși? Apoi — așa între ele — cum o iai. Hrană imbelșugat și mult de învățat; vorba e, că totuș era el prisoner, în anii cei dintâi cu aripa stângă ciuntată, ear mai târziu la „parole d'honneur“, cum ăicea coconul cel bătrân.

Și el a călcat aceasta parolă; și s'a întemplat asta într'o dimineață minunată de primăvară, când zărise o femeiușcă neagră și lucioasă de corb sburând, pe deasupra grădinii.

După câtăva vreme trecuseră mai multe ierni — se întoarce la curte. Dar mai mulți băeți necunoscuți aruncară cu petri după el; coconul bătrân și domnișoara cea tinără nu erau acasă.

— Vor fi desigur la oraș — gândi corbul, și după câtăva vreme se întoarce earăși. Dar și de astădată l'primiră întocmai ca mai nainte.

Atunci se simți cinstitul bătrân — căci în rest timpul acesta înbêtrânise cu adevărat — vătămat și se ridică în sbor sus peste casă. De acum nu mai voia să se facă de lucru cu oamenii, ori cât ar căuta coconul și d-șoara după el; — că îl căntau, despre asta era pe deplin convins.

Și tot ce învățașe, a uitat; atât cuvintele grele franțuzesci, ce le a învățat în salon dela dom-

Eu în deosebi am recunoscut, că aceste legi întru cât ating pe Ungaria, și întru cât se află sub scutul jurământului de încoronare al Maj. Sale sunt și pentru noi neatacabile, tocmai în același înțeles, în care ministrul president, contele Taafe în răspunsul său la vorbirea mea declară, că aceste legi au o durabilitate temeinică, cât timp acelea nu se vor modifica prin legi nouă. Aceste legi recunosc tuturor țerilor supuse monarhului afaceri comune. Ele depun îngrijirea aceluia în mâinile ministrilor chemați anume spre acel scop. Ele investesc cu reprezentarea în afară numai pe ministrul afacerilor externe, cu afacerile militare pe ministrul de război, cu anumite afaceri finanțare pe ministrul de finanțe. Semne învederate sunt ale unei totalități de stat, care nici titlului „Imperiul austriac“ basat pe patenta din 11 August 1804 nu-i poate face nici o scădere. Monarchia rămâne precum înainte așa și după aducerea acestor legi neatinsă, dacă ungerii se supun regelui lor.

Chiar și uniunea personală, după care nuzesc separatistii de dincoace și de dincolo de Laita, este „dualismul“. Dacă s'ar efeptui acest dualism, nu va mai exista mai mult un complex de țeri, care conform constituțiunii pot să fie numite cu numele de „Austria“. Cu împărăția Austriei atunci am fini. Dacă sunt suficiente aceste nisuițe separatistice mai mult decât dualismul odinioară legal, ce va fi atunci cu aceia, cari se nuzesc într'acolo, ca să rupă legătura țerilor coroanei ungare cu cele reprezentate de present în senatul imperial. Publicațiunea dela 15 Nov. 1863, prin care se renunță la titlul de „împărăția Austriei“, în afaceri diplomatice cu puterile externe și în actele de stat, după cum ne arată experiența, a nutrit tendențele, de cari e vorba în ambele direcțiuni. Ea a produs o formă de vorbire fără pretensiuni, nelegală și prin aceasta o incurcă în noțiuni, o stare sufletească, care nici odată nu se poate atribui unui stat sau populațiunii lui.

O oprire nemărginită a vorbi despre împărăție nu se poate sancționa, pentru că afară de Ungaria credința cătră împărăția Austriei s'a întrupat în decurs de 80 de ani și s'a înrădăcinat în nenumărate instituțiuni și pentru că e sincer alipită de acel sentiment (a bunului și vechiului patriotism austriac), cu care contele Taafe a apelat la mine la încheierea răspunsului său. Vorbirea mea a fost îndreptată singur numai contra acelor nuzițe separatistice și contra acelor legături, cu cari stau ele în incurcala usului limbistic. Afirmările jurnalistice, că eu aș fi respins acel dualism, sau că l'aș fi declarat de provisoriu sunt greșite și neadeverate. Me simt deci îndreptățit a cere îndreptările acelor diare, cari sunt induse în eroare și contez, că toate redacțiunile conșcii vor satisface acestei cereri a mele.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Augustin, în 1 Aprilie, 1887. Dnule Redactor! Sinodul protopresbiteratului ordinar al tractului Treiscaunelor s'a ținut în biserică gr. orientală română din S. Sângiorgiu la 12 Februarie a. c. Prezenți au fost, — cu o mică excepțiune, — mai toți deputații sinodali. După împlinirea formalităților prescise de statutul organic și după săvârșirea părăstăului: întru pomnirea marelui arhiepiscop Andreiu și a mecenatului națiunii Emanuil Gojdu, — presidiul după ce prin o cuvântare ocazională bineintonaată arată avantajele și foloasele, ce ni le oferă constituțiunea noastră bisericăască și după ce invită pre toți membrii sinodului la o conlucrare armonică, frățască întru sprijinirea și înaintarea afacerilor noastre bisericăști-scolare, indicând tot-deodată și re-

nișoara cea tineră, cât și înjurăturile neasemănate mai ușoare, ce și le-a însușit pe barba sa afară în chilia servitorilor.

Numai două cuvinte omenesci îi mai remaseră în memorie, ca două extreme ale savantății sale dispărute. Când era bine dispus, se întâmpla să-l auzi zicând: „Bonjour, Madame!“ Dar când se năcăjia striga: „Să fi al dracului!“

Repede și sigur luneca prin vîzduchul cel gros de promoroacă; în depărtare se zăria deja marginea cea albă, ce o văpsiau valurile mării de alungul malului.

De odată-i atrase atenția o pătură mare neagră, ce se întindea dedesubt. Era o mlaștină de turfă.

Curțile țărănesci stăteau împrăștiate jur împrejur pe înălțimile învecinate; dar pe șesul cel cufundat — de sigur era un mil în lungime — nu se vedea nici o urmă de om; numai câteva grămădi de turfă la margine, movile negre și bălți slipicioase printre ele.

„Bonjour, Madame!“ croncăni corbul bătrân și începu să dea țircole late în jurul mlaștinei de turfă. Așa plăcut, așa ademenitoriu se părea a fi acolo, încât se slobozi încet și cu grije și se aședă pe un trunchiu retezat în mijlocul mlaștinei de turfă.

Aci mai cam era ca în vremile trecute — părăsît și tăcut.

Pe ici pe colo, unde pământul era mai sbicit, creșteau câteva cotoare de burueni. Dealtmintrea nu era

lele, ce ne bântue și tind a ne distruge pe terenul național-bisericăști, — declară ședința sinodului ordinar pe anul 1886 de deschisă, invitând pe sinod a se constitui.

După constituirea biroului, presidiul, Prea Onorat D Sa P. protopresbiter tractual, Demetriu Coltofean, dă cetire raportului său anual, despre activitatea oficiului ppresbiteratului și a celui alt personal administrativ din tract, precum și despre starea tutor afacerilor bisericăști-scolare din tract.

În general luat, icoana afacerilor noastre bisericăști-scolare din acest protopresbiterat este, — după raportul susamintit, — de tot posomorită. Vreo câteva exemple vor fi de ajuns spre a ilustra această stare deplorabilă. Așa între multe altele se țice în raportul protopresbiterului, că preoțimea tractuală, — cu o mică excepțiune a celei din vreo câteva comune mărginașe, — este foarte slab dotată; că existența scoalelor noastre confesionale din tract este tare problematică, amenințate fiind deja mai multe din ele cu închiderea, deoarece nu corespund postulatelor prescise de lege, atât cu referință la calificațiunea învățătorilor, cât și cu privire la edificiile școlare și mobiliariul școlar. Causa tuturor acestora este sărăcia și poate în unele comune și indiferentismul. Se țice mai departe în raportul protopresbiterului, că căsătoriile legale se împuținează pe țice ce merge, înmulțându-se cu atât mai tare contingentul căsătoriilor ilegale, a concubinatelor și a pruncilor născuți ilegali, o împrejurare, ce a prins și prinde rădăcini pe țice ce merge tot mai puternice la toate clasele poporului. Un lucru, ce s'ar putea împedea și sterpi numai prin sucursul și întrevinerea organelor statului.

Până când desfacerea căsătoriilor legale merge așa greoiu, trăgându-se mai mulți ani și este împreunată cu enormele spese, ce se recer astăzi de o parte, eară de altă parte, până când un bărbat ce-și alungă pe soția sa legală și viceversa, până când o femeie, ce și-a părăsit bărbatul ei legal, — și poate căpeta cu vreo câțiva cruceri o soție resp. soț în căsătorii ilegale, — înțeleg aci procurarea unui bilet sau cărticici de serviciu (Cselédkönyv) dela oficiul pretorial, în puterea căruia un bărbat și poate ține sub cuvânt de servitoare o concubină în casă, — și earăși până când o femeie poate ținea în casa ei sub cuvânt de servitor, un concubin, până atunci concubinatele nu că se vor împuțina, ci se vor înmulți pe țice ce merge, în mod îngrozitor. Dovadă datele statistice ale protopresbiterilor și ale statului.

Conclusele mai însemnate luate în ședința acestui sinod sunt:

Compunerea unei reprezentațiuni cătră Măritul sinod archidieceșan, relativă la permutarea oficiului ppresbiteratului din orașul Seps-Sângiorgiu la Brețcu, — la cazul, când Prea Ven. Consistor archidieceșan, nu ar putea satisface dorinții acestui sinod ppresbiteratului exprimată în conlucrul său din 10 Iulie 1886, insistând Prea Venerat Acelaș și mai departe la administrarea acestui protopresbiterat din S. Sângiorgiu Dealtmintrelea acest sinod s'a îngrijit ca oficiul ppresbiteratului să fie deobligat a ține de 2 ori pe lună, — luna, ce urmează după 1-a și a 15-a a ficărei luni — țice de oficiu în Sângiorgiu pentru regularea afacerilor particularilor.

Făță de acest obiect 'mi permit a face unele reflecțiuni, deoarece el este de o însemnătate rela-

decât pământ negru și vremuit — ud și plin de nomol; rădăcini cărunte și strămbe se împleteau formând o mreajă noduroasă.

Corbul cel bătrân scia prea bine, ce vede. Aci creșeau odinioară copaci, — dar înainte de vremile lui.

Pădurea nu mai era, crengile, frunzișul, toate au dispărut. Numai rădăcinile mai rămaseră, înțeleștate între sine până adănc în jos în mlaștina cea moale de apă și rămășițe.

Dar cu prefacerea nu putea merge mai departe; aci în mijlocul mlaștinei nemărginite te simțiai atât de bine și sigur. Câte ceva tot trebuia să rămână de ei, ca în vechime. El își netezi cele penelucii și negre și țice de mai multe-ori: „Bonjour, Madame! Bonjour, Madame!“

Dar eată că acum se apropiu dela casa cea din stînga nisce oameni cu cai și cu cară; doi băeți alergau în urma lor. Ei mânu pe o cale strămbă printre movilele cele mărunte de-alungul, dar oblu spre mlaștină.

— Las, că s'or oprî ei îndată — gândi corbul.

Dar ei se apropiu din ce în ce; neliniștit își sucia capul bătrăna pasere încoaci și încolo. Să te miri, până unde îndrăsniau să întref oamenii!

În sfârșit se opriră și oamenii luară hărlețe și topoare în mână. Corbul vedea bine, că au de a face

țivă foarte notorică atât pentru noi cei din tract, cât și pentru biserică noastră.

Permutarea oficiului ppresbiteratului din S. Sângiorgiu la Brețcu a fost, — în împrejurările de astăzi — primită și dorită de întregul sinod, deoarece un protopresbiter pe lângă venitele de astăzi, cari abia se urcă la modesta sumă de 600—800 fl. nu poate să subsiste întrun oraș așa de costisitor, cum este Sângiorgiu, unde sunt concentrate atâtea oficii. Aci protopresbiterul, ținînd cont de pozițiunea sa socială, nu poate să se subtragă dela multele sacrificii, ce se cer dela dînsul, ca șef al unei biserici, fără de a nu vătămă vađa bisericii și a oficiului, ce ocupa, sau fără de a nu căde însuși jertfă acelor pretensiuni sociale. — Afară de aceasta protopresbiterul nu are parochie nici cuartir. Un alt motiv și mai plausibil pentru permutare este și acela, că administrația protopresbiteratului se poate face întocma așa de ușor din Brețcu ca și din Sângiorgiu, deoarece rețeaua postală punctează mai toate comunele din protopresbiterat. — Și apoi în ceea ce privește partidele se nu-și inchipuească cineva, că acelea sunt așa de numeroase ca în alte protopresbiterate. Aci poate sedé protopresbiterul luni întregi neconturbat de nimenea, — afară de portătorul de epistolă — dovadă este împrejurarea, că de 2 ani de țile nu s'a întâmplat nici un cas de divorțiu și nu doară, că nu ar fi destule, ci din simpla causă, că divorțarea fiind împreunată cu spese, litiganții mai bine preferă a trăi în concubinate. Alte cestiuni de a-se pertracta directe cu protopresbiterul nici că sunt și dacă ar fi acelea se pot de 2 ori pe lună pertracta și hotări. Ședulele de cununie earăși nu se pot ridica directe de cătră nupturienți, ci prin postă, deoarece ar fi un absurdum, ca nupturienții din Augustin, Poiana Sărată, Vama-buzeului sau Biksad să călătorească o distanță de 50—80 kilometri până la Sângiorgiu să și scoată revêșelul de cununie. —

Trebuie bine înțeles, că protopiatul Treiscaunelor este cel mai estins dintre toate protopresbiteratele, aparținînd comunele lui la 3 comitate: Din cele de mai sus se poate ușor deduce, dacă este oportun sau bine a se susține administrarea protopresbiteratului din Sângiorgiu, unde parochia este ocupată sau ba? — Vor reflecta unii, că așa demandă legea; așa este, aceasta și eu o conced, scim însă, că legile se aplică și interpretează după anumite împrejurări și persoane! (? Red.)

Al doilea conlucru mai însemnat este: Introducerea de tace uniforme, (minimale) pentru funcțiunile preoțesci în întreg protopresbiteratul, deoarece s'a constatat, că în mai multe comune din tract tacele pentru funcțiunile preoțesci obligatorice sunt așa de neinsemnate, încât acelea au devenit proverbiale, de batjocură. Așa taca înmormântării unui copil sub 7 ani, e mai mică ca a unui inspector de morți. De exemplu acela capetă de fiecare vizită 50 cr. precând preotul capetă numai 40 cr. și cantorul 10 cr. etc. etc.

Prelângă rugarea, ca să binevoiti a da loc acestor șiruri în prețutul țiar, ce redigia-ți, rămân al Preaonorat DVoastre,

cu profundă stimă.

Un deputat sinodal.

cu o buturugă grea, pe care umblau s'o scoată din pământ.

— Lasă, că li s'a urî lor îndată, — gândi corbul.

Dar nu li s'a urî; loviau cu topoarele lor — cele mai ascuțite, ce a vîdut corbul vr'o dată, — săpau, tăiau, rupeau, și în sfârșit le succese se răstoarne trunchiul cel greu, încât rădăcinile lui lungi să ridicară în vîzduh.

Băeții se obosiseră, făcînd la părăe între bălțile de apă.

— Uite, ce cioară mare acolo — țice unul.

Se înzestrară cu o grămadă de bicașei și se furiau printre movilele mărunte tot mai înainte.

Dar corbul îi vedea prea bine. Că mai vîduse alte primejdii, altfel ca asta.

Așadar nici aici în mlaștina de turfă nu putea bătrănul avea pace și liniște. Acum am vîdut cu ochii, că chiar și buturugile cărunte, cari erau mai bătrâne ca corbul cel mai bătrân și așa de strîns în mlaștina cea nemărginită, — că chiar și ele trebuie să cadă în fața topoarelor ascuțite.

Și când mișei de băeți se apropiară într'atât, încât umblau să svêrle, atunci se ridică pe aripile sale grele și sbură în sus.

Când se ridicase însă și aruncă o privire spre oamenii, cari lucrau cu atăta întefire și asupra proștilor de băeți, cari se înholbau la el cu câte o

Principele Alecsandru al Bulgariei.

Amănunte din viața și guvernarea sa, scrise de preotul Adolf Koch, duhovnicul principelui.

(Urmare și încheiere)

În mijlocul acestor evenimente veni scirea, că Sârbia plănușea a năvăli în Bulgaria, care în aceea parte era deșartă de trupe. Principele, auzind despre aceasta, făcu tot posibilul pentru a evita un războiu fratricid. Regele Milan îi era pretin intim și de aceea el trimise prin Gecow o scrisoare lui Milan, prin care-l rugă să evite calamitățile unui războiu.

Regele Milan însă era ferm în hotărârea sa de-a ataca Bulgaria și respinse primirea lui Gecow sub cuvânt, că n'are intențiunea de-a încheia o alianță cu Bulgaria contra Turciei.

Principele se întoarse la Sofia, își alese locul de apărare la Slivnița, o întări, fortifică Sofia, rechemă o parte de armată din Kustendil, o îndreptă spre granița sârbă la Trn și Zaribrod și puse cetatea Vidin în stare de apărare. După ce orându-l aceasta și se încredințase de bunul mers al lucrurilor, el plecă la 27 Octombrie spre Rumelia. Acolo primi scirea telegrafică, că împăratul Alecsandru ar fi dat următorul ordin de război:

„Alteța Sa principele Alecsandru al Bulgariei este șters din listele armatei imperiale. Batalionul al 13-lea de vânători al Alteței Sale principelui Alecsandru, va purta de acum înainte numele simplu de batalionul al XIII-lea de vânători.”

Principele suferi mari dureri morale în urma acestei noue lovituri neașteptate, însă multe afaceri îl făcură, ca să nu ia în seamă aceasta.

În noaptea de 13 spre 14 Novembre pe la oarele 2 și jumătate sosi declarațiunea de războiu a Sârbiei. Ostilitățile trebuiau să înceapă la 14 Novembre 6 oare dimineța. Situațiunea era critică. La granița sârbă stăteau numai câteva batalioane și Sofia era departe numai 50 km.

Principele se hotări în grabă să adune toată armata la granița sârbă. Spre a fi apărât la spate, principele declară sultanului, că va retrage trupele din Rumelia.

La 16 principele plecă la câmpul de războiu. Autorul nu descrie strălucitele victorii culese de principe „căci totul este încă viu în memoria tuturor.”

Capitolul al patru-spre-șecizele e intitulat: „După războiul cu Sârbia.”

Principele căuta cu ori ce preț, ca să facă pe puteri să consfințească unirea. Turcia, care vădu, că Rumelia e definitiv pierdută pentru dânsa, era dispusă să consimță, însă Rusia intriga din răspuțeri. Ea începu să strige, că este o rușine pentru Bulgaria, că n'a cerut despăgubiri de războiu dela Sârbia și multe altele.

Într'aceste se prescrie alegerile pentru adunarea națională, în care trebuiau să ia parte și rumelioții pentru întâiași dată. Alegerile eșiră în favoarea unirei. Agitațiunile ruse nu avură nici un efect.

Sesiunea deschisă de către principele la 4 Iunie trecu bine, însă curente puternice se arătară pentru proclamarea unirei depline și pentru înălțarea principelui ca rege al Bulgariei. Alecsandru prin energia sa împedecă aceasta.

Tot în timpul acela Macedonia începu să se agite pentru a se rupe de Turcia. Agenții ruși subminau totul.

Și printre ofițeri începu o agitație. Principele strămutase la ministerul de războiu pe mai mulți ofițeri, între cari erau Dimitriev și Banderew, cari, ce aveau, că escalară în războiu, totuși din cauza rangului, ce aveau în armată și a timpului de serviciu, nu puteau avansa în front.

Ei priviră cu ochi răi aceea transferare și se plâneau, că principele favorizează pe ofițerii rumelioți: Nicolaeff, Filoff, Mutcuroff, Liubowski și alții, ridicându-i până la cele mai înalte grade în armata bulgară. Că principele a fost nevoit să facă aceasta, de oare-ce acești ofițeri aveau deja rang de locotenent-colonel până la gradul de maior, puțin le păsa; după dânsii principele trebuia să pensioneze pe acei ofițeri.

peatră în mână, — cinstita pasere se făcu foc și cătran de necas.

Ca un vultur se repezi asupra băieților și lovindu-i, cum se cade, cu aripile lui lungi peste urechi, strigă cu un glas infrișat: „Să fi al dracului! Să fi al dracului!”

Băieții țipară și se aruncară de pământ. Când într'un târziu s'au încumetat a-și ridica earăș ochii, era tăcere în jurul lor; — numai în zarea depărtată plutia o pasere neagră singuratică spre apus.

Dar după ce se făcură bărbăți, — și au păstrat până la groapă credința, că li s'a arătat „ucigal crucea” colo în mlaștina neagră în chipul unei paseri negre și uriașe.

Cu toate că nu fuse decât un corb bătrân și cinstit, ce sbura spre soare apune, ca să desgroape o ureche de porc, pe care și o a fost ascuns.

Trad.: Yff.

Atașatul rus Sacharow profită de această nemulțămire pentru a i corupe. În numele țarului, după cum spunea el, le propuse ca să gonească pe principe. Aceste propuneri au fost sprijinite și prin bani, dați prin mijlocirea unui otelier, fost colonel rus, anume Kesjaskow.

Acești doi ofițeri mai atraseră în complotul lor pe comandantul scoalei militare, apoi se adresară către minister, unde găsiră pe Caravelow și pe Zancow dispuși a primi planul lor.

În prima săptămână a lunii lui August, conjurații încercară să atragă în partea lor regimentul Strumski. Comandantul regimentului ceru timp pentru a se mai gândi și spre acest scop trimise la Sofia câțiva ofițeri pentru a sonda dispozițiunea generală. Aceștia se întoarseră și comunicară, că Caravelow și Stoianoff sunt pentru reștinare. Întra acestei vesti, Stoianoff și ofițerii nu mai hesitară a intra în complot; ei nu se mulțămiră numai cu atât: mai făcură liste și le împărțiră pe la ofițeri ca toți acei, cari sunt pentru detronare să iscălească. În modul acesta iscăriră vr'o 80 ofițeri, un sfert al tuturor ofițerilor din armata bulgară.

Ultimul capitol, al XV-lea, cuprinde ultimele evenimente desfășurate în Bulgaria: Arestarea principelui, întoarcerea și abdicarea sa, „reprodus deja.”

„Telegraful.”

Varietăți.

* P. S. dl'episcop I. Popasu din Caranbeș a dispus, ca pe timpul cât va sta Majestatea Sa regina la băile din Mehadia, să se țină serviciul divin regulat în biserica noastră de acolo prin P. O. D. protopresb M. Popovicu.

* Visita regelui și reginei României în Mehadia. Se vorbesc, că Regele Carol și regina Elisabeta, vor cerceta pe Majestatea Sa regina noastră la băile din Mehadia.

* Regina României scrie „Românul” a trimis în Germania cu cheltuiala sa pe d-șoara Minculescu elevă din asilul „Elena Doamna” ca să-și completeze studiile în arta picturii.

* (Postal.) Din partea direcțiunei postale se aduce la cunoștință, că în Prostea-mare (Nagy-Ekmezö) comitatul Tërnavă-mică, începând din 16 a lunii ciuma în legătură oficiu postal, ce va sta în toată ziua în serviciu prin un espres cu oficiu din Mediaș; cercul de inmanuare îl formează numai comuna Prostea-mare.

Acest oficiu postal este autorizat a primi resp. a inmanua și solvi epistole, pachete asigurațiuni postale și ramburse până la suma de 300 fl.

* Sesiunea academiei române s'a încheiat. Premiile, după cum cetim în „Românul” s'a conferit dlui T. Văcărescu autorul opului „Luptele Românilor”; dlui A. C. Roșca autorul dramelor: „Fata dela Cozia” și „Lăpusneanu Vodă”; și dlui Dr. Brânză pentru lucrarea sa „Flora Dobrogei”. Ca vice prezidenți ai academiei s'au ales dnii: Hajdëu pentru secțiunea literară Bariț pentru sect. științifică și generalul Falcoian pentru secțiunea științifică.

* (Jubileu.) În 25 Aprilie n. 'și va sërba archiducele Albrecht iubileul militar de 60 ani. Cu această ocaziune vor sosi la Viena deputațiuni din Berlin și din Petersburg și se va ținé un dineu de gală sub conducerea Maj. Sale.

* (În vitare.) Societatea de lectura a tinerimei dela institutul pedagogico-teologic gr. or. român din Arad va da „Ședință publică” în Dumineca Tomei 12/24 Aprilie a. c. în sala cea mare a institutului, cu următorul program:

1. „Cuvânt de deschidere,” rostit de dl profesor Vasile Mangra, ca president-conducător.
2. „Hymnul Național,” de E. A. Hübsch, executat de corul instrum.
3. „Bogdan în Polonia,” poezie de D. Bolintinean, declamată de George Miclău, cl. c. II.
4. „Trădarea Băsarabiei,” de St. Vasilian, executată de corul vocal.
5. „Trois Duos,” duet pe 2 violini de Ch Dancla op. 60, executat de Nicolae Cbicin cl. c. II și Demetriu Muscan cl. c. III.
6. „Isvorul bunei-stări materiale este economisarea” disertațiune de Alecsandru Mihuța cl. c. II.
7. „Romanța” executată de corul instrum.
8. „Cântec Sicilian” de C. Porumbescu, executat de corul vocal.
9. „Garda Seraiului,” poezie de V. Alecsandri, declamată de Ioachim Turcu cl. c. III.
10. „În pădure” și „Vânătorul” de T. cav. de Flondor, executate de corul vocal.
11. „Mama este cea dintâiu și cea mai puternică educătoare a fiilor sei.” disertațiune de Tr. Vașan cl. c. III.
12. „Hugenotii,” de Meyerbeer, executată de corul instrumental.

13. „Marșul român,” de I. Vidu, executat de corul vocal.

14. „Rahova Galop,” de C. M. Cordonian, executat de corul instrumental.

Oferte marinimoase în favorul bibliotecii societății se primesc cu mulțămită și se vor cuita pe calea publicității.

Începutul la 7 oare seara.

* Regimentul de infanterie Nr. 50, după cum se vestese, se va strămuta în est an din Alba-Iulia, la Viena.

* Oficiul comitatens a esmis o ordinațiune conform căreia scoalele, cari au fost închise din pricina epidemiei de pojar, se redeschid și instrucțiunea se poate începe, numai grădinile de copii rămân închise.

* Din părțile Zărândului ni se scrie: Se vorbesc earăș de repunerea faimosului notar Baternay Atula în notariatul Cricaciilor, carele va fi acuzat pentru mai multe defraudări și în urmă suspendat. Dacă se va adevéri și aceasta, atunci trebuie să credem, că astăzi n'ai decât se fi maghiar, și atunci ai tot odată și privilegiul de a comite orice abus și crimă, fără de a fi pedepsit cu toată rigoarea legilor. Se dice mai departe, că numitul fost notar se va repune în oficiu pe lângă solvirea de 1000 fl. v. a., ce ia luat de pe la comuna fără vre-un titlu onest; și 300 fl. v. a. ca pedeapsă. Va se dică, e nevinovat și pus earăș pe capul unor comune românesci, bune numai de a fi stoarse Afacerea sperăm, că va merge la ministrul de justiție, înainte de a putea fi repus.

Ce va mai fi vom vedé.

* (Scoală pentru jurnalisti.) David Anderson, un scriitoriu englez și colaborator la mai multe foi principale din Londra, a deschis un curs pentru tinerii, cari voiesc a pasi pe cariera jurnalistică. Dânsul în programul publicat dice: Tineri delalmintrea cu cunoștințe frumoase, cu o judecată sănătoasă, ba poate nu le lipsesc oare ceun grad de fantazie și facultatea de a combina, necunoscând ABC-iile acestei ocupațiuni, și făcând mai multe încercări nesatisfăcătoare, în cele mai multe casuri se disgustă de această carieră. Scopul dlui Anderson este dar, ca să inițieze pe cei ce au aplicare pentru jurnalistică, în apucăturile acestei specialități.

* (Codecs nou pentru pedepsele militare.) După cum se vorbesc, s'a înaintat deja ministrului comun de războiu proiectul unui nou codecs pentru pedepsele militare, care în curând va forma obiectul unei constătuiri. Proiectul se bazează după cum anunță „Katonai Lapok,” pe principiul dreptului modern, astfel că toate obstaculele provenite din pricină vechiului codecs se vor îndelătura.

* Cursul de ofițeri pentru gloate s'a deschis în Sibiu Marți și ia parte 12 aspiranți de ofițeri.

* (Crisă teatrală.) Intendanta teatru național din Cluj contele Coloman Eszterházy, ne mai putend răsbi, s'a înaintat demisiunea ministrului reg. de interne. După cum se dă cu socoteala va fi numit în locul lui deputatul dietal, Iosif Bölönyi.

* (Măsuri contra cholerei.) — Direcția generală a serviciului sanitar din România aduce la Postă, ministrul, că fața de reapariția cholerei la Pestă, ministrul, pe baza avizului consiliului sanitar superior, a pus din nou în aplicare, la punctele Predeal și Vêrciorova și în portul Turnu-severin, măsurile sanitare, ce se aplicau anul trecut în contra proveniențelor din Austro Ungaria.

Oferte.

Pentru ajutorarea femeii din Dêncul-mare, care a născut 3 gemeni au mai contribuit dnii:

N. N.	fl. —15 cr.
N. N.	„ —50 „
Suma	fl. —65 cr.

Folosul înființării de scoale practice pe lângă seminariile noastre pedagogice.

(Urmare din Nr. 34 și încheiere.)

Când fructul este copt, cade de pe pom, când spiritul a ajuns în zenitul cultivării sale, devine productiv.

Să nu aibă vre un drept acest mare bărbat de scoală? Să nu ne străduim oare a pune pe elev în condiții de a putea să-și câștige însuși cunoștințele, și nu noi să-i le comunicăm? Întrebările acesta au fost de mult respunse afirmativ de toți pedagogii germani, s'a făcut și se face mult în sensul acesta.

Să se scrie deci și pe stindardul învățatorimei noastre odată noaua țintă pedagogică: dezvoltarea proprie a elevului și nu comunicarea de vorbe goale, să fie devisă.

Cumcă aceasta nu se ia în considerare în scoalele, noastre e un trist adevăr. Nu voiesc însă să afirm, că nu vor fi și casuri de acelea, unde relativ se va fi lucrând ceva și în sensul acesta. Remâne însă fapt constat, că preste tot nu se satisface acestui postulat pedagogic.

Constatând aceasta, ni se impune o noaună problemă, care tinde a afla izvorul acestei stări în învățământul nostru. Am accentuat mai sus, că învățătorii noștri partea cea mai mare se lasă conduși de tradițiune sau de liberul arbitriu. După cum au vădit pe unii și pe alții instruind, astfel urmează și ei, fără de a-și ști da seama, dacă e bine sau nu, urmând maximei: învățătorul e metoda, — se isolează cu totul și își crează o cale proprie. Această cale o urmează mai cu seamă aceia, cari dela natură sunt inzestrați cu oare care talent pedagogic. Nu voiesc să dic, că aceștia nu vor putea să producă ceva mai bun ca cei de categoria primă. Le lipsesc însă amândurora anumite principii pedagogice.

Cum? vor întreba unii, nu se învață în seminariile noastre, pedagogia, nu jertfim noi destul pentru a cresce pe învățătorii noștri? Aveți dreptate, că se învață, le voi răspunde. Dacă da! atunci de ce totuși așa puține rezultate pipăibile în popor, căci acesta este barometrul, după care trebe să se măsore toate silințele noastre în școală. La tot cazul la aceasta nu puțin contribuie și păcatele pedagogice a celor ce conduc destinele statului nostru, cari se străduiesc din toate puterile de a pune o mulțime de stavile dezvoltării noastre culturale.

O altă cauză am putea să-o găsim și în lipsa de oameni cualificați de ajuns, pentru a se ocupa cu educațiunea, lipsă, care aduce cu sine substituirea astorfel de posturi prin indiviși, cari puțin sau nici cum nu se pricep în ale pedagogiei.

Nu vom putea denega cu toate acestea, că seminariile noastre pedagogice, nu ar da pe fiecare an un contingent destul de însemnat de tineri meniți de a fi educatorii poporului.

Mai este apoi la mijloc și altă cauză, ce-i face pe învățătorii noștri de nu sunt cu tot devotamentul pentru cariera lor. Anume mulți dintre dâșii, privesc starea asta socială, numai ca o punte de trecere în altă stare, pe carea o îmbrățișează îndată, ce se ivesc ocaziunea.

Multe vor fi poate cauzele, din care provine stagnarea, în dezvoltarea noastră culturală. Abstrăgând, dela condițiunea de existență căreia încă îi

trebuesce mult ajutat o cauză nu neînsemnată, este, și lipsa de iubire față de carieră, provenită din un prea puțin preț, ce se pune din toate părțile pe învățătorimea noastră.

Trebue aduși învățătorii acolo, încât să înceapă a prețui cariera lor mai mult, decât o fac aceasta astăzi. Din toate părțile ar trebui lucrat intracolo, ca să se ridice prestigiul învățătorimei și cumcă rezolvirea acestei probleme este pusă în mâna societății noastre române, nu mai suferă îndoială.

Ne mai atingând alte împregiurări sociale, cari nu cad în sfera lucrării prezente, îmi voi permite a cere dela societatea română, să pună mai mult preț pre o pregătire corespunzătoare a învățătorimei noastre.

Cumcă s'au făcut multe îmbunătățiri în folosul fiitorilor învățători, ne-o demostrează chiar și programele seminariile, diferitele reuniuni și conferințe învățătoresci, precum și stăruințele demne a unor oameni zeloși din fruntea protopresbiteratelor.

Trebue să recunoașcem însă, că în seminariile noastre pedagogice nu se pune pondul convenit pe o instituțiune, ce putem dice, că e indispensabilă pentru o bună pregătire a învățătorilor noștri.

Aceasta nu este altceva decât instituțiunea, prin care învățătorilor li-se dă ocaziune a se pregăti pentru partea metodică a învățământului.

Dacă vom considera, că educațiunea nu e numai știință, ci și artă, ușor ne putem încredința, că pentru partea primă se face relativ mult, precând pentru ceea din urmă aproape nimic. S'au doară crede cineva, că punându-se un învățător dela o școală populară, să instruceze odată sau de două ori în fața adunării învățătorilor, să ajută mult prin aceasta cauzei?

Cu greu s'ar putea găsi unul din învățătorii noștri, cari să poată dice, că o întocmire de felul acesta, îi va fi ajutat ceva. Mai mult aceasta nu este decât o amăgire a lumii, ca să se creadă ca s'a făcut ceva, când în realitate nu s'a făcut nimica. Educațiunea este foarte complicată, pretinde multe cunoscințe și multe eșerciți.

Nimenea nu-și poate câștiga tactul pedagogic cu una cu două.

Ar fi o părere de tot greșită, când s'ar crede, că pentru învățătorii e superfluă ori și ce pregătire practică, precând pentru ceialalți rami ai activității publice e de mult recunoscută și la noi o astfel de necesitate. Încă nimenea nu s'a făcut avocat, până ce nu și-a îndeplinit anii practici prescriși, nici

un jurist nu poate fi dispensat de pracsă, asemenea pentru medici sunt făcute diferite clinici, unde au să practizeze viitorii medici pentru agronomi, silvicultori și pentru alte ramuri sunt anumite cursuri practice; cu un cuvânt pretutindenea să încearcă a se împreuna teoria cu pracsă. Din toate acestea motive rezultă, că trebue să punem mai mare pond pe pregătirea practică a învățătorilor noștri, decât până acuma.

Teoria și pracsă educațiunei — dice Herbert Spencer — este obiectul, care cuprinde în sine toate obiectele și în care prin urmare are să culmineze educațiunea.

Poporul german, în care se pare a fi înăscut simțământul pedagogic, de mult timp a suplinat și lacuna aceasta, așa încât pentru el un seminar pedagogic fără școală practică este un non sens.

Urmează dară, ca și pentru noi școală practică pe lângă seminariile noastre pedagogice să fie atelierul, în care fiitorii învățător să cerce a pune în pracsă teoriile pedagogice; aici să se dedea a se ocupa cu micuții, și a petrece în lumea acestora, a cunoasce mișcările și însușirile lor, a pândi după natura lor, cum dice Rousseau, cu un cuvânt a-și câștiga conștiința puterilor sale pedagogice (Herbart.)

Aici mai mult ca ori și unde, va avea ocaziune a da cunoscințelor sale teoretice putere de viață pentru întreaga sa carieră.

Aici își va câștiga dâșul o metodă basată pe succesele științifice moderne, cu care înarmat va putea cu fruntea deschisă, să pășească pe câmpul de luptă. La tot pasul criticat de profesorul respective colegii sei, va fi pus pe o cale luminoasă și nu va fi silit ca la intrarea sa în post, să rătăcească pe câmpul educațiunei.

Fără o astfel de școală așa dicând e pericol, ca cei mai mulți învățătorii să-și peardă cunoscințele teoretice câștigate și să se bazeze simplu pe tradițiune sau pre esperințe proprii.

Nu mai un învățătoriu bun e în stare să escite iubirea cătră școală, din care să se desvoalte vecinicul foc, la care să se încălzi poporul nostru. S.

Nimeni nu este datoriu a le întrebunța mai înainte d'a-se fi convins, și spre acest scop stau la dispozițiune miile de scrisori de mulțumită, care se publică despre pilurile de Svitsera ale farmacistului R. Brandt, ca cea mai bună dovadă. Costă o schatue 70 cr. în farmacii. Se aduce însă atențiunea asupra crucei albe în pământ roșu, împreunat cu iscălitura R. Brandt-

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobře 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
Tren miest.	Tren accelere- rat	Tren omnibus	Tren de per- soane		Tren de per- soane	Tren accelere- rat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren accelere- rat	Tren de per- soane	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de per- soane	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de per- soane	Tren omnibus				
Viena	11.10	7.40	3.10	6.20	Bucuresci	—	7.30	—	Viena	—	11.10	12.10	Teiuș	11.24	2.40	—	Copșa mică	—	2.02	3.55				
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal	—	1.14	—	Budapesta	—	8.20	9.05	Alba-Iulia	12.19	3.59	—	Șeica mare	—	2.29	4.22				
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș	—	1.45	—	Szolnok	—	11.20	12.41	Vințul de jos	12.30	4.22	—	Loamneș	—	3.04	4.57				
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov	{	2.32	—	Arad	{	4.10	5.45	Șibot	1.01	4.51	—	Ocna	—	3.30	5.23				
Oradea-mare	{	4.12	6.58	8.30	1.28	Feldioara	{	4.16	—	Glogovaț	{	7.04	4.30	Orăștia	1.32	5.18	—	Sibiu	—	3.50	5.43			
Várad-Velenceze	—	7.03	9.14	1.52	Apatia	{	5.02	—	Gyrok	{	7.22	4.43	Simeria (Piski)	2.31	6.15	—	Sibiu	—	9.31	10.50				
Fugyi-Vásárhely	—	—	9.24	2.—	Ágostonfalva	{	5.43	—	Pauliș	{	7.58	5.37	Deva	2.52	6.35	—	Ocna	—	9.55	11.14				
Mező-Telegd	—	—	9.41	2.11	Honorod	{	6.15	—	Radna-Lipova	{	8.17	5.19	Branicica	3.23	7.02	—	Loamneș	—	10.20	11.39				
Rév	—	—	7.33	10.19	Hașfalău	{	7.06	—	Conop	{	8.36	5.41	Ilia	3.55	7.28	—	Șeica mare	—	10.48	12.07				
Bratca	—	—	8.54	11.38	Sighișoara	{	8.52	—	Bérezava	{	—	6.09	Gurasada	4.08	7.40	—	Copșa mică	—	11.11	12.30				
Bucia	—	—	—	3.41	Elisabetopole	{	11.26	—	Soborșin	{	—	6.28	Zam	4.44	8.11	—	Cucerdea	—	10.20	3.25				
Ciucia	—	—	—	4.01	Mediaș	{	10.16	—	Bérezava	{	—	7.25	Soborșin	5.30	8.46	—	Cheța	—	10.50	3.58				
Huiedin	—	—	—	5.08	Copșa mică	{	12.—	—	Zam	{	—	8.05	Bérezava	6.27	9.33	—	Luduș	—	11.11	4.20				
Stana	—	—	—	5.27	Micăsasa	{	12.49	—	Gurasada	{	—	8.34	Conop	6.47	9.53	—	M. Bogat	—	11.20	4.30				
Aghireș	—	—	—	5.50	Blaș	{	11.19	—	Ilia	{	—	8.55	Radna-Lipova	7.28	10.27	5.58	Cipeu-Iernut	—	11.57	5.11				
Ghîrbou	—	—	—	6.02	Crăciunel	{	11.31	—	Branicica	{	—	9.19	Pauliș	7.43	10.42	6.18	Kerelő-Sz.-Pál	—	12.12	5.28				
Nadisul ung.	—	—	—	6.24	Teiuș	{	12.43	—	Deva	{	—	9.51	Gyrok	7.59	10.58	6.38	Nireșteu	—	12.36	5.53				
Cluș	11.—	—	—	6.43	Aiud	{	2.19	—	Simeria (Piski)	{	—	10.35	Glogovaț	8.28	11.35	7.13	Oșorheiu	—	12.55	6.13				
Apahida	11.19	—	—	7.08	Vințul de sus	{	2.39	—	Orăștia	{	—	11.11	Arad	{	8.42	11.39	7.30	Reghinul-săs.	—	1.20	—			
Ghiriș	12.33	—	—	7.36	Uioara	{	3.01	—	Șibot	{	—	11.43	Szolnok	{	9.17	12.31	—	Reghinul-săs.	—	3.22	—			
Cucerdea	1.06	—	—	9.16	Cucerdea	{	3.08	—	Vințul de jos	{	—	12.18	Budapesta	{	2.32	5.12	—	Reghinul-săs.	—	6.10	—			
Uioara	1.13	—	—	10.—	Ghiriș	{	3.22	—	Alba-Iulia	{	8.05	12.36	Viena	{	6.—	8.20	—	Reghinul-săs.	—	6.10	—			
Vințul de sus	1.20	—	—	10.09	Apahida	{	3.56	—	Teiuș	{	8.59	1.29	—	—	3.—	6.05	—	Reghinul-săs.	—	6.10	—			
Aiud	1.41	—	—	10.19	Cluș	{	5.30	—																

Nota: Numerele cele grase înseamnă oarele de noapte.